proletaris de tots els països: uniu-vos!

treball

òrgan central del

Partit Socialista Unificat de Catalunya

Núm. 352 Barcelona, 26 de Setembre de 1972 Preu: 5 pts.

LA CLASSE OBRERA EN MARXA

Comencem aquesta tardor de 1972 amb la gran batalla de la classe obrera de VIGO, amb els treballadors de CITROEN al cap davant. Aquesta lluita aporta elements fonamentals del que potser -i del que ja és- el combat obrer en aquest període.

Es tracta d'una lluita essencialment solidària. SOLIDARITAT amb els acomiadats de CITROEN, SOLIDARITAT amb els obrers de CITROEN. La politització d'aquesta lluita és reconeguda per tothom. I és una lluita que arrenca d'una reivindicació tan concreta, aparentment tan limitada com és la de la setmana de 44 hores, traduïda en l'exigència de fer festa el dissabte a la tarda i començada per la iniciativa de NO TREBALLAR la tarda del dissabte dia 9.

Si analitzem amb més detall aquestes accions (que amb la seva duració, extensió, fermesa, combativitat i intel.ligència tàctica provoquen l'admiració de tota la classe obrera, de tot el poble) hem de reconèixer-hi la influència de les accions de masses recents al Ferrol i la vaga gairebé general de Vigo en solidaritat amb ASTILLEROS BARRERAS. I, més recentment, l'àmplia mobilització (recollides de firmes, delegacions obreres i ciutadanes als militars) contra el Consell de Guerra que es vol muntar contra 8 treballadors de la BAZAN. Aquesta trama d'elements reivindicatius, solidaris i polítics, constitueix l'aspecte essencial d'aquesta lluita política de masses que és, en si mateixa, una crida poderosa a la SOLIDARITAT de la classe obrera, dels pobles de tota ESPANYA. Alhora apareix amb força el paper d'avantguarda de la classe obrera, que empeny i coordina mitjançant amplis piquets de masses i mitjançant el paper dirigent de les CC.OO. la lluita de TOTA LA POBLACIÓ de Vigo, i que estén la vaga a empreses industrials, de transports i de serveis, i treu la lluita al carrer, amb l'aixecament de barricades...

Aquesta lluita, com la del Ferrol i la de SEAT, és una mostra de les formes de coordinació de masses que corresponen a la situació d'avui, una mostra de la CAPACITAT d'organització del moviment de masses en lluita oberta. Dóna una imatge més concreta del paper important que poden jugar els càrrecs sindicals, així com del significat de la utilització intel.ligent i audaç de les possibilitats legals amb ocupacions massives dels locals de la CNS per tal

(segueix a la pàg. 2)

TREBALLADORS ! POBLE DE CATALUNYA !

SOLIDARITAT AMB ELS VAGUISTES DE VIGO !

DECLARACIÓ del Comitè Executiu del PARTIT SOCIALISTA UNIFICAT DE CATALUNYA.

(veure a la pàg. 8)

L'ACORD COMERCIAL HISPANO-SOVIÈTIC

(veure a les pàgs. 4 i 5)

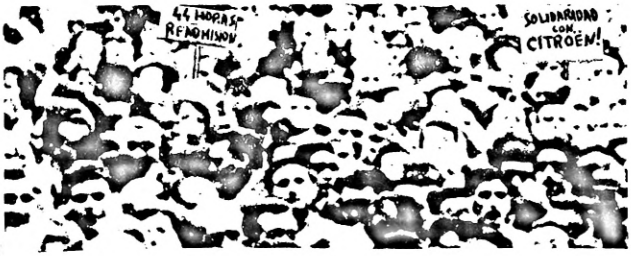

Última hora: EL CONSELL DE GUERRA DEL F.A.C. (pàg. 2)

LA CLASSE OBRERA EN MARXA

(ve de la pàg. 1)

de trencar, desbordar, els límits que intenta de posar la CNS. I de la capacitat tàctica de la classe obrera en lluita, amb una àmplia política d'alian ces capaç d'aïllar l'enemic prin cipal, el règim, representat pel governador civil i les for ces repressives, i de portar un bisbe que no pertany al sector més "avançat" de la jerarquia a prendre posició inequívocament a favor del dret de vaga en el moment que hi ha prop de 50.000 vaguistes a Vigo i a d'altres localitats.

Al mateix temps que a Vigo, hi ha hagut mobilitzacions importants en aquestes setmanes per tota la geografia espanyola: la CONSTRUCCIÓ de Madrid en el aniversari de la mort de Pedro Patiño, els 5.000 obrers agrícoles de l'olivar de DOS HERMANAS (Sevilla) en vaga, els miners asturians d'HUNOSA. Aquí a Catalunya destaquen les accions reivindicatives i solidàries de SABADELL, amb la lluita de les tintoreries CASTELLÓ al capdavant; la marxa lenta dels autobusos de TERRASSA, els aturs del BANCO POPULAR, així com la discussió de masses de la plataforma reivindicativa -i els primers moviments- a SEAT, HISPANO OLIVETTI, MOTOR IBÉRICA, AISCONDEL, RIVIERE, CISPALSA, URALITA, CATEX, etc.

¿ Sobre quines bases s'han desenrotllat i poden desenrotllar-se encara aquestes lluites? ¿Quines reivindicacions? ¿Quins mètodes de lluita? La resposta a aquestes qüestions fonamentals es troba en els plantejaments que hem fet en aquests darrers mesos i que apunten a les enormes possibilitats que per a la mobilització popular signifiquen les experiències mateixes acumulades per les pròpies masses en el darrer període, l'agudització de la crisi política del franquisme, el fet que estem en el moment històric de la VAGA GENERAL. Tot això és el que ha dut a la superfície TOTS els problemes de les masses.

Les exigències reivindicatives lligades a l'augment constant del cost de la vida en constitueixen un element bàsic. Les exigències d'augment de salaris troben la seva justificació immediata en els augments reals dels preus, augments que tothom reconeix com a clarament superiors als índexs oficials. És prou eloqüent que els productes alimenticis hagin pujat un 20% en dos anys, o que només el juliol els preus hagin pujat tant com durant els 6 primers mesos de l'any. Una altra reivindicació que apareix amb força i es generalitza és la REDUCCIÓ DE LA JORNADA LABORAL, la setmana de 44 hores. I al costat de les exigències fonamentals sorgeixen a cada lloc altres reivindicacions entorn de les quals esclata la lluita, de tal manera que una exigència concreta pot resumir en un moment determinat totes les insatisfaccions latents productes de l'explotació.

La renovació dels convenis a tots els nivells, la caducitat dels laudes, la revisió oficialment prevista de les escales salarials en molts dels convenis vigents, creen el clima favorable per a dur els plantejaments reivindicatius pertot arreu. I per a impulsar l'organització de les lluites obreres, amb una utilització intel.ligent de totes les experiències, dels encerts i errors, de les últimes accions, mitjançant una política autènticament de masses, que sàpiga descubrir en cada moment l'element mobilitzador, incorporar les exigències solidàries i emmarcar TOTA lluita en el context polí tic que vivim.

Última Hora: EL COSELL DE GUERRA DEL F.A.C.

El Consell de Guerra contra els suposats membres del FAC ha tingut lloc precisament el dia 25. Les últimes notícies anuncien que la sentència és de 30 anys per a Ramon Llorca i de 20 anys per a Carles García Solé.

Cal saludar aquest desenllaç com un resultat de les pressions múltiples que han gravitat sobre l'Exèrcit, fent que les condemnes no hagin resultat tan enormes com es podia preveure. Això no obstant, denunciem la farsa de judici i la monstruositat de les penes imposades, així com el paper repressiu en cases de caràcter polític, al que certs sectors de l'Exèrcit no es resignen a renunciar; cridem a seguir lluitant contra tota repressió, per l'AMNISTIA i la LLIBERTAT !

Simultàniament al consell de guerra, es reunia a Barcelona amb caràcter d'urgència l'Assemblea permanent dels intel.lectuals catalans i aprovava un Manifest condemnant la repressió.

A les 8 del vespre unes 1.500 persones es manifestaven a la nostra capital, a Passeig de Gràcia-Diagonal, amb cartells dient: ASSASSINS, NO ALS CONSELLS DE GUERRA, etc., i banderes. L'estàtua de la Victòria fou pintada de vermell. A Via Laietana fou col.locada una cadena, de banda a banda, que contribuí a dificultar la circulació. La manifestació arribà fins a Balmes, sense incidents, omplint la Diagonal de fulls.

Una altra manifestació de més d'un miler de persones va recórrer el carrer Dante, a Horta. També a Cornellà es va desenrotllar, amb èxit, una manifestació-llampec.

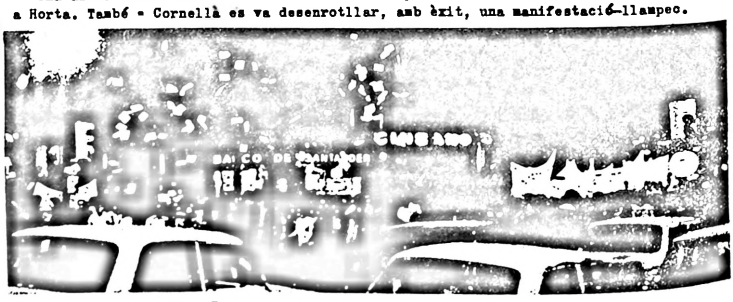

Foto API: detall de la manifestació del dia 25.

EL PLA DE REESTRUCTURACIÓ DEL RAM DE LA LLANA

Els empresaris de la indústria tèxtil llanera, utilitzant tots els trucs i les formes de pressió, estan agilitzant els tràmits per aconseguir que el Pla de reestructuració que pretenen d'aplicar al ram sigui aprovat per la Delegació Provincial de Treball i el Govern.

A diferència d'altres plans anteriors, l' actual projecte ha estat presentat directament al delegat provincial de treball, passant per damunt dels canals reglamentaris que estableixen les pròpies lleis feixistes. Així intenten d'evitar tota intervenció i contra-proposta de part dels treballadors. No han acceptat ni la participació dels seus fidels servidors a les juntes socials, Morales i Cuadrado.

Si és dut a terme aquest projecte patronal, amb l'acord dels organismes estatals, el nombre de treballadors llençats a l'atur forçós s'aproximaria als 20.000. Això afectaria de manera molt directa Terrassa i Sabadell, on la dificultat de trobar feina és ja la nota dominant.

Els capitalistes, mitjançant la renovació tècnica de la maquinària, volen augmentar la producció, reduir les plantilles, fer més rendables els seus capitals i elevar el seu nivell de competitivitat amb un grau d'explotació més alt de la classe obrera. Els seus esforços s' orienten en aquest sentit. Per a ells, els treballadors només compten en la mesura que els serveixin per a augmentar els seus beneficis, i no els importa que la classe obrera -peça essencial de la producció- sigui sacrificada. Amb el capitalisme el progrés tècnic i científic és posat al servei de la burgesia, i provoca l'atur dels obrers, la ruïna dels treballadors i d'altres capes socials.

Però el pla de la patronal pot avortar si els treballadors des d'ara s'uneixen apretant files contra tot acomiadament, si es preparen a replicar amb la mobilització massiva, la protesta i la vaga. El tancament de l'empresa CAN CUADRAS de Sabadell, l'acomiadament de 14 treballadors de TANSA, a Barcelona, són mesures que apunten ja cap aquesta direcció: llençar al carrer un nombre cada vegada més elevat de treballadors.

La classe obrera ha de negar-se a abandonar el lloc de treball mentre no li sigui oferta una nova ocupació en la qual conservi els seus drets adquirits. Cal obligar el govern i els capitalistes a crear pràviament els llocs de treball necessaris i a concedir una autèntica assegurança d'atur del 100 per 100 del salari real mentre duri la desocupació.

Els treballadors del Tèxtil no han d' esperar a conèixer les decisions dels òrgans de govern; aquests fallaran a favor dels capitalistes com ho han fet sempre, i en últim terme intentaran negociar l' acomiadament amb una indemnització miserable. Per això, abans que arribin les decisions i es trobin davant els fets consumats, cal organitzar la rèplica, lligar la lluita reivindicativa amb la defensa del lloc de treball i convertir les empreses en centres de lluita i de resistència obrera contra els plans dels industrials i del govern.

LA REPRESSIO NO CEDEIX: ATUREM-LA!

MENTRE es preparen acceleradament els Consells de Guerra denunciats per les forces democràtiques i per una opinió cada vegada més general(contra dos suposats membres del FAC, contra els joves acusats de pertànyer al PC(i), contra Alfred Serrat i contra els 8 obrers de la Bassa -vegi's el núm. anterior de IREBALL), la situació repressiva general s'endureix.

Un altre membre d'ETA ha mort a conseqüència dels trets de la Guardia Civil: José Luís Aranguren Múgica. Són 60 els detinguts al País Basc aquests últims temps, dels quals 7 passen a jurisdicció militar i els altres al Tribunal d'Ordre Públic.

Han estat inculpats per reunió il.lícita els advocats Albert Fina i Montserrat Avilés, laboralistes coneguts i apreciats pels treballadors, per haver celebrat reunions amb treballadors de S.E.A.T, clients seus, al seu despatx. La Junta del Col.legi d' Advocats de Barcelona, referint-se a aquest cas concret, ha reivindicat en una resolució feta pública el dia 19 el dret dels advocats a aquest tipus de reunió sense autoritzacions prèvies.

A l'ensenyament, els primers càlculs efectuats en algunes assemblees de llicenciats donen el balanç d'uns 10 interins d' institut expulsats dels seus centres per no haver aconseguit de la policia el certificat de bona conducta (de vegades pel motiu de ser fill de republicà!), i una cinquantena per decisió del director del centre. Pugen a uns 180 els professors que han quedat sense treball, només a la província de Barcelona. La Junta del Col.legi de Llicenciats ha denunciat públicament la situació.

S'han produit nombroses accions a diferents barris de Barcelona i d'altres localitats: pintades, repartiment de fulls, manifestacions-llampec. El 22 de setembre al vespre, a Barcelona, es van produir diverses manifestacions, de centenars de persones cadascuna, al carrer Parlament, a Gran Via-Aribau i a Sants. Els estudiants utilitzen noves formes d' agitació: mítings a mercats, converses a botigues i magatzems amb els clients, col.locació de cartells en els passadissos del metro i altres llocs, etc. Delegacions d' estudiants s'han entrevistat

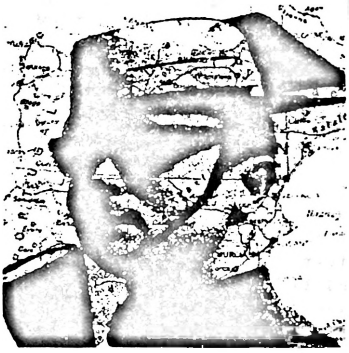

amb professors d'universitat, i conjuntament han portat al rector Caballero diversos documents de recolzament a l' estudiant Alfred SERRAT. La mobilització contra els Consells de Guerra s'estén cada día més. La premsa legal, mentrestant, ha rebut ordres estrictes de no publicar res sobre els consells.

I mentre els antifranquistes són objecte de la més dura repressió, el règim posa en llibertat condicional en Juán Vilá Reyes, provant així quina consideració li mereixen els estafadors que saquegen l'erari públic.

CAL ACABAR AMB AQUEST RÈGIM DE LLADRES I ASSASSINS !

L'ACORD COMERCIAL HISPANO-SOVIÈTIC

EL govern franquista ha fet conèixer, amb un gran estrèpit publicitari, la signatura recent d'un acord entre Espanya i la Unió Soviètica.

A partir de les dades publicades per la premsa diària, l'abast comercial de l'acord sembla força reduït, car només estableix en ferm que seran establertes delegacions comercials a Madrid i a Moscú -amb un personal màxim de 12 membres- i que, d'ara endavant, les transaccions comercials entre els dos països, que fins ara es feien a través d'intermediaris, seran efectuades directament.

La importància d'aquest acord és, sobretot, política, doncs encara que estableixi mecanismes que han de facilitar els intercanvis comercials, aquests troben unes barreres de tipus geogràfic, econòmic i polític, que limiten les seves possibilitats de creixença i que fan impossible de canviar a curt termini les dades de base que lliguen de forma dominant el comerç exterior del nostre país al dels països capitalistes occidentals més desenvolupats, especialment als de la Comunitat Econòmica Europea (CEE).

El DIARIO DE BARCELONA del 20-9-72 avança que el valor dels intercanvis previstos en l'acord és de 40 milions de dòlars l'any, durant un període de 5 anys. Però unes ratlles més endavant llegim que les importacions espanyoles d'Estats Units durant els cinc primers mesos d'enguany van ascendir a 430'7 milions de dòlars.

Aquestes dades posen en relleu la distància que separa el volum del comerç previst amb la URSS en el tractat i el que és efectuat amb els Estats Units, molt inferior, al seu torn, al que és mantingut amb el conjunt dels països del Mercat Comú.

✱ L' ACORD I EL GOVERN FRANQUISTA

LES autoritats franquistes fan tant de soroll amb aquest acord i li donen tanta importància política (¿qui hagués previst fa uns anys que els "croats" de l'anticomunisme havien de fer un canvi com aquest?) no perquè ignorin el seu escàs abast real, sinó perquè el consideren un mitjà de pressió i de xantatge per les negociacions amb la CEE, de la qual volen obtenir de manera immediata un acord preferencial menys desfavorable per a Espanya que l'anterior, i a més llarg termini la derogació o l'oblit de les clàusules del Tractat de Roma que prohibeixen la integració al Mercat Comú de països que no tinguin institucions representatives que siguin fruit de l'exercici dels drets i llibertats democràtiques.

De cara a l'interior, els franquistes veuen el tractat amb la URSS com un "argument" per contrarestar les presions que exerceixen diverses forces socials i polítiques perquè Espanya s'orienti decididament cap a la integració a la CEE amb la realització prèvia dels necessaris canvis político-econòmics, i en primer lloc -naturalment- l'establiment d'un sistema de govern representatiu que sigui l'expressió de la sobirania popular.

Els "ultres" franquistes intenten, així, de guanyar temps, de contenir l'onada ascendent de l'oposició, la qual, amb motivacions i sota banderes diverses -entre elles la de l'ingrés al Mercat Comú-, amenaça d'enderrocar la dictadura envellida i odiada, i obrir el camí als canvis que el desenrotllament del país reclama i que els pobles d'Espanya desitgen.

Això no obstant, l'intent és condemnat a fracassar, perquè en aquest cas recolza quasi exclusivament en una gesticulació propagandística que no pot canviar la realitat. La vida té exigències que poden ésser ignorades o combatudes durant algun temps, sense que sigui possible, però, evitar que tard o d'hora s'obrin camí. Sigui el que sigui el que facin els ultres, els pobles d'Espanya imposaran un sistema de govern representatiu, encarnació de la voluntat popular, que realitzarà els canvis interns necessaris per a superar els

obstacles que avui dificulten l' expansió de les relacions comercials i de tota mena tant amb el Mercat Comú i els països capitalistes com amb els països socialistes.

* UNA INTERPRETACIÓ ERRÒNIA DE LA COEXISTÈNCIA PACÍFICA.

PER a la URSS la importància econòmica de l'acord és mínima. Els 40 milions de dòlars anuals d' intercanvis que anuncia el DIARIO DE BARCELONA són, per a l'economia i el comerç exteriors soviètics, com una gota d'aigua en el mar.

La significació més important de l'acord per a la URSS és també política. D'una banda, perquè és un tractat només comercial, i es clar que els franquistes desitgen i s'esforcen des de fa alguns temps per establir relacions diplomàtiques amb els països socialistes. Es pot deduir, doncs, que la URSS, malgrat el tractat, segueix negant-se a l'establiment formal de relacions diplomàtiques amb el govern de Franco. Però, d'altra banda, l'acord s'afegeix a un conjunt de fets (escala de López Bravo a Moscú, converses d'aquest amb Gromiko a Nova York, invitació al govern franquista a participar a la Conferència de seguretat europea, etc.), que manifesten una tendència del Govern soviètic a liquidar la seva política tradicional de boicot del règim feixista espanyol i a normalitzar les relacions amb ell.

Aquesta tendència, congruent amb el manteniment de relacions amb el govern de Lon Nol a Cambodja i altres actes de política exterior de la URSS, té el seu origen en una interpretació erròni a de la coexistència pacífica (concebuda com acceptació de la situació polí tico-social existent al món), concepció erròni a derivada, al seu torn, d'una sobrestimació de les forces de l'imperialisme i una subestimació de la influència del socialisme i de les possibilitats revolucionàries existents al món en general i a l'Europa occidental en particular.

Els comunistes de tota Espanya hem dit moltes vegades que no ens oposem a que la URSS i els altres països socialistes comerciïn, si aquesta és la seva conveniència, amb Espanya, i en aquest aspecte no tindríem res a objectar contra l'acord recent. Però si l'acord s'orienta a avançar una mica més cap a les relacions polítiques; si la intenció -com escriu el corresponsal de LA VANGUARDIA a París- és que les delegacions comercials tinguin "un cert aire paradiplomàtic", ens interessa de deixar ben clar que hi som en contra.

* L'OPINIÓ DELS COMUNISTES DELS POBLES D'ESPANYA.

EL P.C. d'Espanya i el P.S.U. de Catalunya considerem que la coexistència pacífica i l'establiment d'un sistema de seguretat col.-lectiva a Europa exigèixen la liquidació dels règims feixistes; especialment l'espanyol.

És veritat que la liquidació del feixisme a Espanya no pot ésser l'obra de la intervenció estrangera, que no reclamem ni desitgem. Però el boicot polític i diplomàtic internacional del franquisme, especialment per part dels països socialistes, és i ha de seguir essent un estímul, un element accelerador del procés polític interior que condueixi indefectiblement a la implantació d'un règim democràtic a Espanya. Una prova n'és la influència positiva que té en aquest procés la negativa de la CEE a acceptar la possibilitat de l'ingrés de l' Espanya franquista en el Mercat Comú, negativa que està actuant com un ferment de descomposició dels rengs governamentals i d' enfortiment de l'oposició democràtica.

Seria paradoxal que el franquisme trobés en l'actitud dels països socialistes el mitjà per a contrarestar el dany que li causa el refús de la CEE, dominada per governs capitalistes, i un recolzament per a introduir-se en les negociacions que han de dur a la construcció d'una Europa pacífica, democràtica i socialista.

Els comunistes dels pobles d'Espanya, que apreciem profundament l'ajut que el poble soviètic ha prestat sempre a la nostra lluita, esperem que els governs de la URSS i dels altres països socialistes tindran en compte -per a determinar llur actitud envers Espanya- no sols els seus interessos estatals immediats, sinó la nostra opinió, els interessos i aspiracions de la classe obrera i les masses populars del nostre país, les exigències de la lluita contra l'imperialisme i pel triomf del socialisme a tot el món.

NOTICIARI

SABADELL

★A les empreses del Metall MOTORES CLARET i UNIDAD HERMETICA, de 300 i més de 600 treballadors respectivament -i que pertanyen al mateix propietari- es van produir aturs generals el dia 11 de setembre (de 8 i 5 hores de duració) per la setmana de 44 hores. Els d'UNIDAD HERMETICA han aconseguit el seu objectiu; a M. CLARET van tornar a parar el dia 13 durant 4 hores.

★Segueixen acomiadats 41 obrers de l'empresa CASTELLÓ (10 dels quals són càrrecs sindicals) i 2 de l'empresa CASANOVAS, en relació amb les vagues recents en aquestes dues empreses del Tèxtil. La CASANOVAS, dels 8 que havia acomiadats, n'han readmès 5, i un altre amb una multa. El dia 10 de setembre s'havien recollit a Sabadell 21.746 ptes. en solidaritat amb ells.

★A Sta. Maria de Barberà, l'11 de setembre, van ser col.locades 150 banderes de paper (roges i catalanes), amb xinxetes, pels carrers, per commemorar la festa nacional de Catalunya.

TERRASSA

★L'Assemblea Democràtica de Terrassa, reunida en sessió "restringida" d'una trentena de membres, ha decidit de llençar una campanya contra els Consells de Guerra.

★Els treballadors de l'empresa TUTSA, de transports urbans, van fer, la 1ª quinsena de setembre, almenys durant una setmana, marxa lenta per les seves reivindicacions de salari. Aquesta empresa va augmentar, a finals d'agost, de 50 % el preu dels bitllets. Hi ha descontent entre la població per aquest augment.

★Una delegació de veïns del Polígono Espronceda ("Obra Sindical del Hogar"), que des de fa 2 anys es neguen a pagar el lloguer degut al mal estat de les vivendes, ha estat rebuda per l'Alcalde, Sr.Borrull. Li han exposat llurs problemes: els llums públics no funcionen, es produeixen interrupcions freqüents de l'aigua,els carrers estan plens de forats. L'alcalde s'ha comprès a resoldre-ho. Els veïns es mantenen vigilants.

ALTRES LOCALITATS DEL VALLÈS

★A l'empresa AISCONDEL (1.200 treb.), durant la segona setmana de setembre, es va efectuar un boicot a les hores extra. Des del dia 12, el boicot és total; es relaciona amb la denúncia del Conveni. Una delegació de 6 càrrecs sindicals ha visitat el Delegat de Treball per a manifestar-li el seu desacord per l'augment de l'impost sobre rendiment personal: en guany és del 9% del salari en mà,i a partir del 1er de gener de 1973 serà del 14%

★A l'empresa CAÑELLAS (Cerdanyola), el 50% de la plantilla treballa a baix rendiment per diverses reivindicacions.

★A URALITA (1.000 treb.), una part important de la plantilla es nega a fer hores extra reivindicant la discussió d'un conveni local (a la factoria de Cerdanyola-Ripollet). L'empresa amenaça d'acomiadar un centenar de treballadors.

★Els treballadors de MELER es disposen a passar a l'acció per la setmana de 44 hores; han celebrat diverses assemblees.

★Cinc mil habitants de la ciutat-satèl.lit de MONTORNÈS es neguen a pagar des de fa 4 mesos les lletres de compra dels pisos, degut al mal estat de les vivendes i de la urbanització en general. Les negociacions amb el promotor són efectuades per una comissió de presidents de Blocs, la qual compta amb un grup d'arquitectes assessors que han avaluat en uns 20 milions les millores necessàries.

BAIX LLOBREGAT

★El dia 13, en solidaritat amb els obrers de FENIXBRON, es van reunir 300 persones al bar de la Casa Sindical de Cornellà. El mateix dia, unes 200 persones es manifestaren durant uns minuts al barri de les Planes, a St. Joan Despí. Aquell dia s'havia de celebrar el judici a Magistratura contra l'empresa, demanada pels 100 treballadors acomiadats; el magistrat va suspendre l'acte a la vista dels centenars de persones que volien assistir-hi.

★El 16 unes 700 persones, entre elles moltes dones i nens, es manifestaren al barri de "Cinco Rosas" de SANT BOI contra la instal.lació d'una planta transformadora d'escombreries. La Guardia Civil va efectuar diverses càrregues, tot disparant a l'aire, per impedir la marxa, que es dirigia cap a l'Ajuntament. Hi van haver ferits.

★A Cornellà, el dia 20 es concentraren centenars de persones a la Pl. de l'Església per protestar pel retard en les obres de canalització del Llobregat, un any després de les greus inundacions que van afectar la ciutat. La policia armada va dispersar els presents. A partir d'aleshores es van produïr diverses manifestacions per la ciutat (barri Riera, carretera d'Hospitalet, carrer Rubió i Ors, etc)

BADALONA

★Als tallers ALCANTORAS 25 aprenents van reclamar augment de salari. El patró havia intentat subornar el delegat dels aprenents, el qual s'havia negat a acceptar un augment per ell si no n'hi havia per tots alhora. Llavors, va amenaçar-lo amb l'acomiadament i va prendre una barra de ferro en actitud agressiva. Els aprenents han presentat denúncia a la CNS per abús d'autoritat, pels salaris i per les condicions higièniques. Des del dia 5 fan boicot a les hores extra.

(segueix a la pàg. 7)

ELS ACORDS DE L'ASSEMBLEA DEL RIU SANT FELIU

Resumim a continuació les plataformes reivindicatives dels treballadors del Vallès que seran la base de la mobilització i lluita en els rams del Tèxtil, Metall i Construcció, i que foren aprovades a l'assemblea del 15 d'agost.

Salari mínim de 3000 pts. la setmana. Setmana de 40 hores amb 5 dies de treball. Cent per cent del salari real en cas d'accident, malaltia i jubilació. Trenta dies de vacances pagades. Control de temps i primes pels treballadors. 75% de la prima per inacció sempre que la responsabilitat en recaigui sobre l'empresa. Pagament de 80 dies a la dona treballadora de pre- i postnatalitat. Mitja jornada d'estudi i mitja de treball per als aprenents, amb la percepció del salari íntegre. Igual salari per igual treball, sense discriminació de sexe ni edat. Eliminació del prestamisme laboral i pas a la categoria de fix en l'empresa després de la primera setmana, considerada de prova. Dret d'assemblea als llocs de treball. Supressió de totes les càrregues socials que pesen sobre els treballadors. Que el 4 % d'absentisme laboral passi a incrementar el 6% de beneficis Contra la reestructuració del ram de la llana. Readmissió en els seus llocs de treball i en els seus càrrecs sindicals de tots els represaliats. Pel dret de vaga, etc.

(ve de la pàg. 6)

★ A l'empresa PIHER, del Metall (1.000 obrers, la majoria dones), que és la més gran de Badalona, hi ha baix rendiment i boicot a les hores extra en algunes seccions reclamant una paga que l'empresa mateixa havia promès, així com un augment del 37%. El dia 16 es produí un atur d'una hora i quart de tota l'empresa, incloos encarregats i administratius. Els enllaços i jurats són al front de la lluita.

IGUALADA

★ L'empresa IGNACIO CARNÉ, de gèneres de punt (440 treb.) va obligar els seus obrers a treballar un dels dies de la festa major, declarat festiu. El torn de la nit s'hi va negar: va romandre tota la nit al pati de la fàbrica sense treballar. Els ha estat imposada una multa de 500 ptes.

TARRAGONA

★ Els 200 obrers de l'empresa FOMENTO, de les obres de l'autopista Vilafranca-Vendrell, han aconseguit (en el curs de la setmana del 10 al 17) de fer recular la patronal amb la seva actitud decidida, enèrgica i unida. Sota l'amenaça de vaga, l'empresa ha renunciat a avançar l'hora de sortida cap a les obres i ha acceptat d'anar a recollir els obrers al lloc fixat per ells.

Martorell-Anoia

★ Uns 250 agricultors es van reunir el dia 15 a la Germandat de Martorell per a discutir sobre el projecte d'urbanització d'aquesta zona, que afectaria 1861 Ha., quasi totes de conreu. Es va examinar la impugnació presentada per la COSA en un ambient de gran tensió: són 465 les famílies amenaçades d'expulsió (182 propietaris, 232 arrendataris i parcers, 51 obrers), amb indemnitzacions irrisòries i problemàtiques, com de costum. Un dels assistents va preguntar per què quedava fora de l'àrea delimitada la masia Bachs, empresa vitivinícola amb capital nord-americà.

AJUT ALS PRESOS

Tarragona.....	350 Pts
Sabadell.....	100
Barcelona.....	10.403
St.V.Mol.,St.Fel.... lliurat directament	25.306 Pts
Total.....	36.169 Pts

Terrassa

SEGON SEMINARI D'ESTIU DE LA JOVENTUT COMUNISTA

En algun punt de Catalunya s'ha desenrotllat no fa gaire setmanes el segon seminari d'estudis de la J.C. de Terrassa, que ha reunit durant una setmana prop de 80 joves, camarades i simpatitzants de la J.C.

Portem aquesta activitat de la Joventut a les planes de TREBALL per subratllar el caràcter positiu i nou que suposa aquesta experiència d'educació política massiva i l'audàcia del seu plantejament.

El seminari tenia dos aspectes: el primer, i més important, de formació política; l'altre era el de la convivència i el funcionament tècnic del campament. Podem dir que han estat aconseguits resultats positius i importants en tots dos aspectes.

Els temes polítics desenrotllats han estat els següents:

1) Anàlisi de la situació del règim i dels moviments de masses;
2) L'aliança de les forces del treball i de la cultura;
3) Vaga general política, vaga nacional, pacte per la llibertat i Aliança Democràtica Juvenil;
4) La democràcia política i econòmica; la nostra via al socialisme;
5) Què és la JC i el caràcter internacionalista de la lluita de la joventut.

Els temes eren exposats mitjançant uns esquemes i una introducció que després eren discutits en grups més reduïts; més endavant, cada grup exposava a l'assemblea les resolucions de llurs discussions. Tots aquests temes ens han ajudat a conèixer i discutir més ampliament tot un conjunt d'elements polítics que ens són molt necessaris per a desenrotllar les nostres tasques en tots els fronts de lluita. Un altre dels resultats importants d'aquest seminari és que més de 20 joves simpatitzants assistents a les discussions han ingressat a la J.C.

Quant al funcionament tècnic i a la convivència, s'han produït avenços importants respecte al 1er seminari. Es pot dir que van ser 7 dies inoblidables, sobre tot per als simpatitzants. Tots van saber crear-hi un clima d'amistat i camaraderia autèntics. Les cançons revolucionàries, els jocs, les històries, les xerrades, es van combinar amb les discussions polítiques, fins a crear així una nova forma d'entendre aquesta tasca tan important que és la formació política dels joves comunistes. Els errors i les deficiències, hem de procurar superar-les en pròximes ocasions.

L'últim dia va ser donat a tots els participants un mocador vermell com a record.

TREBALLADORS !
POBLE DE CATALUNYA !

SOLIDARITAT AMB ELS VAGUISTES DE VIGO !

LA gran majoria dels treballadors de Vigo són en vaga des de fa dies en solidaritat amb els seus companys de CITROEN-HISPANIA, que el 9 de setembre van iniciar un atur general de protesta contra l'acomiadament de 5 obrers que s'havien destacat en l'acció empresa en aquesta fàbrica per tal de reclamar la setmana de 44 hores.

L'atur general, convocat per Comissions Obreres per als dies 15 i 16, va afectar moltes empreses industrials, nombrosos escars i obres, els transports i d'altres serveis públics de Vigo, i s'estén a Aleda, Porriño, El Ferrol i altres indrets de Galícia. Les dones treballadores juguen un paper actiu a la lluita. La població sencera de Vigo recolza els treballadors. El dissabte darrer nombrosos comerços van tancar les seves portes en solidaritat amb la vaga, la qual tendeix a convertir-se en vaga de tot el poble.

La policia hi ha intervingut amb brutalitat per tal de desallotjar les fàbriques ocupades pels vaguistes i per tal de dissolvre reunions i manifestacions d'obrers als carrers, a les empreses i als Sindicats, tot fent ús de les armes; s'han produït diversos enfrontaments que han causat molts ferits i contusions. Una nota del Governador Civil deia el dissabte que 66 detinguts havien estat lliurats a l'autoritat judicial i proclamava que serà reprimit adequadament qualsevol intent d'alteració. "LA VANGUARDIA" d'aquest matí informa que ahir dilluns es va agreujar el conflicte i que es van practicar de nou "nombrosíssimes detencions", bé que durant el dia l'autoritat judicial va alliberar 20 detinguts de dies anteriors.

Els jerarques verticalistes ajuden al Governador a la repressió i defensen incondicionalment les posicions de la direcció de CITROEN-HISPANIA, la qual assumeix tota la responsabilitat en la perllongació del conflicte en refusar la readmissió dels acomiadats i negar-se a acceptar el diàleg amb els dos membres del Jurat d'Empresa.

TREBALLADORS !

Els obrers de Vigo porten a terme una batalla justa per una jornada de treball més humana, i en vigor als països més avançats. D'altra banda, la vaga és un recurs reconegut i insustituïble dels treballadors per a defensar-se contra l'explotació capitalista.

La lluita dels treballadors gallecs és la nostra pròpia lluita !

UNIM-NOS A LA SEVA ACCIÓ ! ¡IMPULSEM LA LLUITA REIVINDICATIVA A CADA CENTRE DE TREBALL!! !IMPEDIM QUE LA REPRESSIÓ ES RABEGI AMB ELS HEROICS TREBALLADORS DE VIGO QUE SON AVUI A L'AVANTGUARDA DE LA CLASSE OBRERA A TOTA ESPANYA !

¡ FEM POPULAR LA SEVA LLUITA !

¡ORGANITZEM, A LES EMPRESES, ASSEMBLEES OBERTES per tal de llegir i comentar les informacions sobre la vaga que publiquen els periòdics! ¡Recolsem les demandes dels treballadors de CITROEN amb escrits als Sindicats, treball lent, aturs, manifestacions! Exigim la llibertat dels detinguts i la readmissió dels acomiadats! ¡Promovem a totes bandes recaptes de diners per als vaguistes i les seves famílies!

CONTRIBUIM AMB LA NOSTRA ACCIÓ A LA VICTORIA DELS LLUITADORS GALLECS, A FER DE LA VAGA DE VIGO UNA FITA EN LA MARXA VERS LA VAGA GENERAL POLITICA DELS TREBALLADORS, VERS LA VAGA NACIONAL CONTRA LA DICTADURA I PER A L'EXERCICI DE LA SOBIRANIA NACIONAL !

POBLE DE CATALUNYA !

La vaga dels treballadors de Vigo forma part de la lluita de tot el poble gallec per als seus drets nacionals i per a les llibertats democràtiques.

Ajudar la Galícia germana és per als catalans, no sols un deure de solidaritat, sinó un imperatiu del nostre combat mateix contra la repressió dictatorial, per la democràcia, per un futur estat multinacional, fruit de l'exercici del dret d'autodeterminació i de la voluntat de col.laboració de tots els pobles d'Espanya.

¡POSEM EN TENSIÓ TOTES LES NOSTRES ENERGIES PER TAL D'AJUDAR ELS VAGUISTES DE VIGO !

¡FEM EL QUE CALGUI PER TAL QUE ELS ARRIBI RAPIDAMENT LA NOSTRA SOLIDARITAT POLÍTICA, MORAL I MATERIAL !

¡VISCA LA UNITAT DELS POBLES DE CATALUNYA I DE GALÍCIA, DE TOTA ESPANYA, EN LA LLUITA PER A LA LLIBERTAT !

Barcelona, 19 de setembre de 1972

El Comitè Executiu del
PARTIT SOCIALISTA UNIFICAT DE CATALUNYA

AJUT AL PARTIT

LLISTA Nº 6

Comarca 15	8.645 Pts
" 30	24.544 Pts
" 20 bis. And	9.200 Pts
VALLÈS	
Rubí	70 Pts
Sabadell (2 lliur)	9.385 Pts
Terrassa	11.900 Pts
Mollet	700 Pts
Montornès-Mollet-Montmeló	2.910 Pts
OSSONA	
Vic	1.000 Pts
TARRAGONA	4.980 Pts
BAIX LLOBREGAT	
Prat (2 lliur)	3.600 Pts
Cornellà-St.J.Esp	2.250 Pts
St.V.Mol. i St. Fel	700 Pts
BARCELONÈS	
Barcelona (2 lliur)	105.380 Pts
Badalona " "	35.299 Pts
Sta. Coloma " "	21.077 Pts
St. Adrià	320 Pts
Ametlla de Mar	666 Pts
Donatius directes al C.C.	
Família Víctor	10.000 Pts
D'un amic	200 Pts
C. Ex. de la JC de C	15.000 Pts
Artigues	2.000 Pts
Pep	100 Pts
Montoliu	5.000 Pts
Ursià	1.000 Pts
Llobregat	600 Pts
Fort	800 Pts
Tony	500 Pts
Un cad. de la Construcció	40.000 Pts
TOTAL LLISTA Nº 6	311.852 Pts
" " ANTERIOR	1.988.014'50
TOTAL FINS AVUI	2.299.866'50

Barcelona 31-8-1972

Nota: A petició dels interessats fem constar que a través de l'organització del Partit de Terrassa hem rebut per ajut al Partit:

D'un grup de comp. dels Tallers del Clot de la RENFE	500 Pts
D'un grup de Treballadors de Sala Amat	530 Pts
D'un DIUMENGE ROIG	1.000 Pts
Del MOVIMIENTO DE NOVIEMBRE	375 Pts
Del grup NAVIDAD DEL PRESO	1.881 Pts
i de Tarragona:	
De 4 amigos revolucionarios	400 Pts

SOLIDARITAT AMB EL FERROL

De Tarragona ..... 1.103 Pts

AJUT AL VIETNAM

De Tarragona	425 Pts
Treballs. Hospital S.J. de D.	400 Pts